ЯКІВ ПАДАЛКА

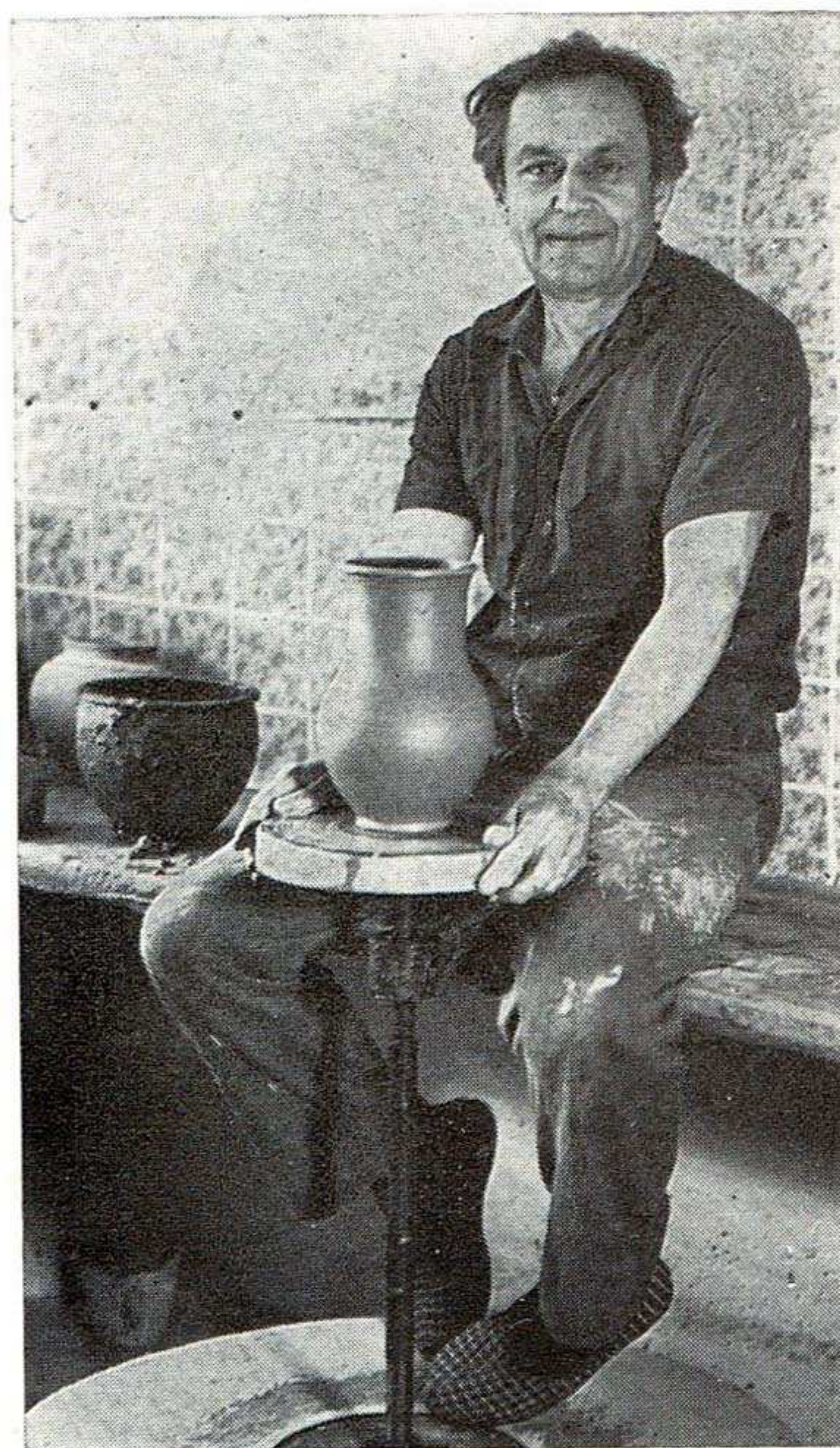
СПІЛКА ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ

КИЇВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ

ЯКІВ ПАДАЛКА

КЕРАМІКА

Каталог виставки творів

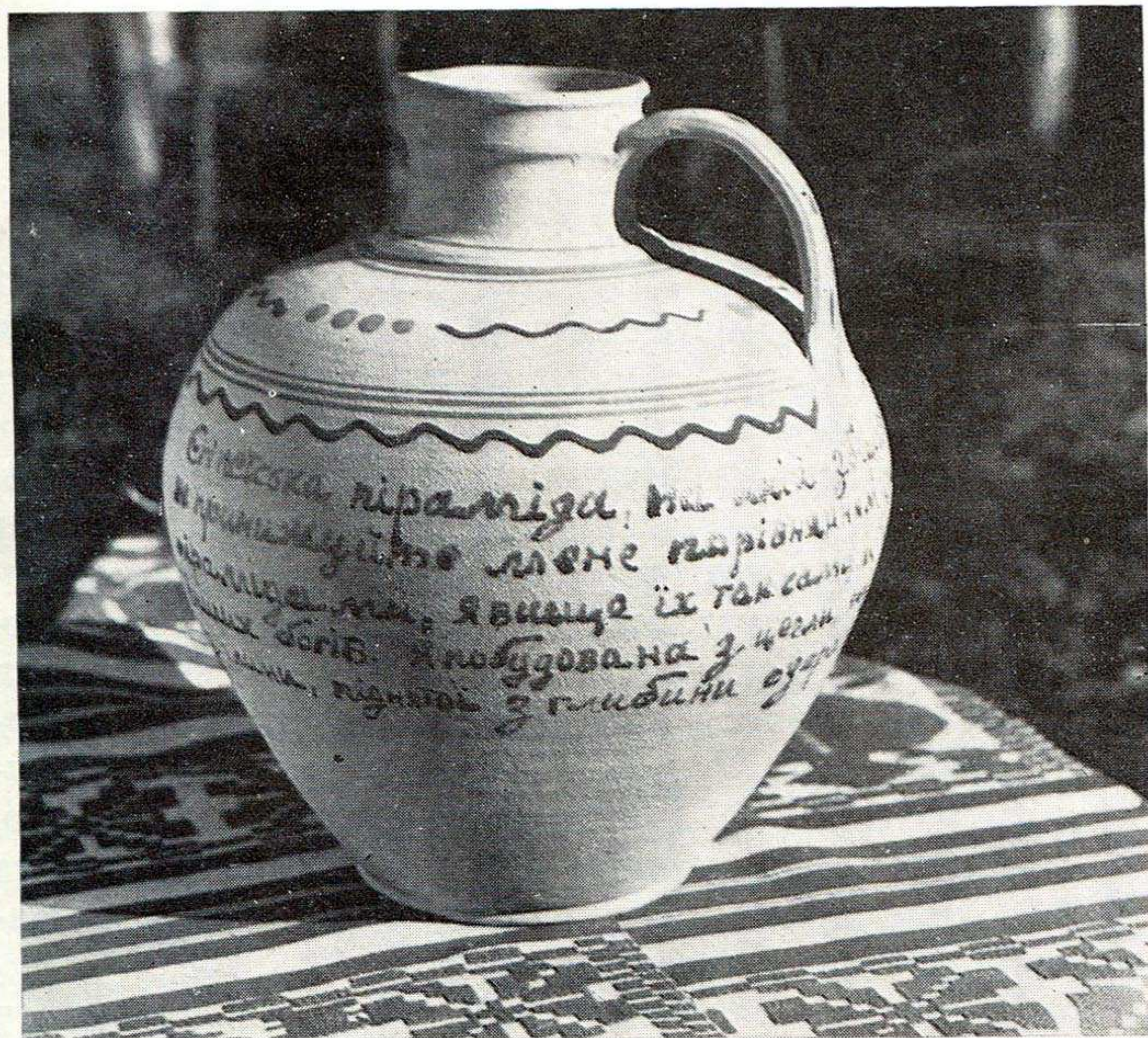
КИЇВ — 1990

Одна з останніх єгипетських пірамід зведена з цегли, на якій зберігся напис:

«Не принижуйте мене порівнянням з кам'яними пірамідами. Я вище їх так само, як Амон вище інших богів. Я побудована з цегли, яка зроблена з глини, піднятої з глибини озера».

КУМАН

Українців справедливо називають глинотворчим народом. Здавна гончарське ремесло було шанованим на нашій землі, щедрій на глини найрізноманітніших якостей та краси.

Україна завжди була щедра й на талановитих майстрів-гончарів. Один з них — київський майстер Яків Іванович Падалка.

Це древнє ремесло дісталося йому у спадщину від його предків. Далеко за межами села Межиріч (тепер Сумської області) лунала слава про його прадіда, потомственого гончара Федота Романовича Падалку. Куманцями, барильцями, найрізноманітнішим фігурним посудом останнього милувалися глядачі виставок у Москві, Петербурзі, Ростові, а в 1887 році, на кустарній виставці у Харкові, він отримав Срібну медаль. Майстер своєї справи — Федот Романович Падалка виховав багатьох учнів, довгий час керував гончарною майстернею, заснованою в його селі графом Капністом. Серед учнів був і онук, батько Якова Івановича — Іван Андрійович.

Так, від одного покоління до другого, передавалися в родині Падалок секрети мистецтва вогню. І для Якова Івановича питання про обрання професії ніколи не стояло, так як радість роботи з глиною він пізнав рано. Тепер художник з усмішкою пригадує, як зовсім малим хлопчиком намагався у своєму дитячому світі відтворити те, що його тоді вже найбільше вражало, Він зробив малесеньку глиняну виямочку на кшталт справжнього горна, виліпив якихось там пташечок, вовчика, склав у своє «горно» і — випалив! Коли хлопчик підріс — став помічником у батька. Іван Андрійович на той час працював на Сумсько-Степанівському горняно-черепичному заводі. Це була перша професійна школа майстерності для Якова Івановича, а батько став його першим вчителем. «Денну норму встановлював батько,— розповідає Яків Іванович,— спершу 10 келихів на день виліпити, пізніше — 15, 20. Я викручував їх на крузі, а батько ручки до них робив.» Швидко зростала майстерність хлопчика, скоро він став з гончарним кругом на «ти». І далі: «...Дійшла норма до 50 штук на день, пізніше

ПАВИЧ

ГІРСЬКИЙ КОЗЛИК

до 100. Я ліпив собі й не журився, знаючи, що найскладнішу роботу — ручки — виконає батько. Та одного дня батько підійшов до мене наприкінці робочого дня й сказав:— Сам наліпив, сам і ручки роби». Важко давалося навчання, не все зразу виходило, але рано відчута насолода від своєї праці була запорукою серйозного та цілеспрямованого ставлення до обраної професії.

З 1939 року Я. Падалка навчався в професійній школі при вищезгаданому заводі. Потім гончарив у різних установах Києва і області, а в 1968—1986 роках працював у лабораторії архітектурно-художньої кераміки при Київському зональному науково-дослідному інституті експериментального проектування житлових та громадських споруд.

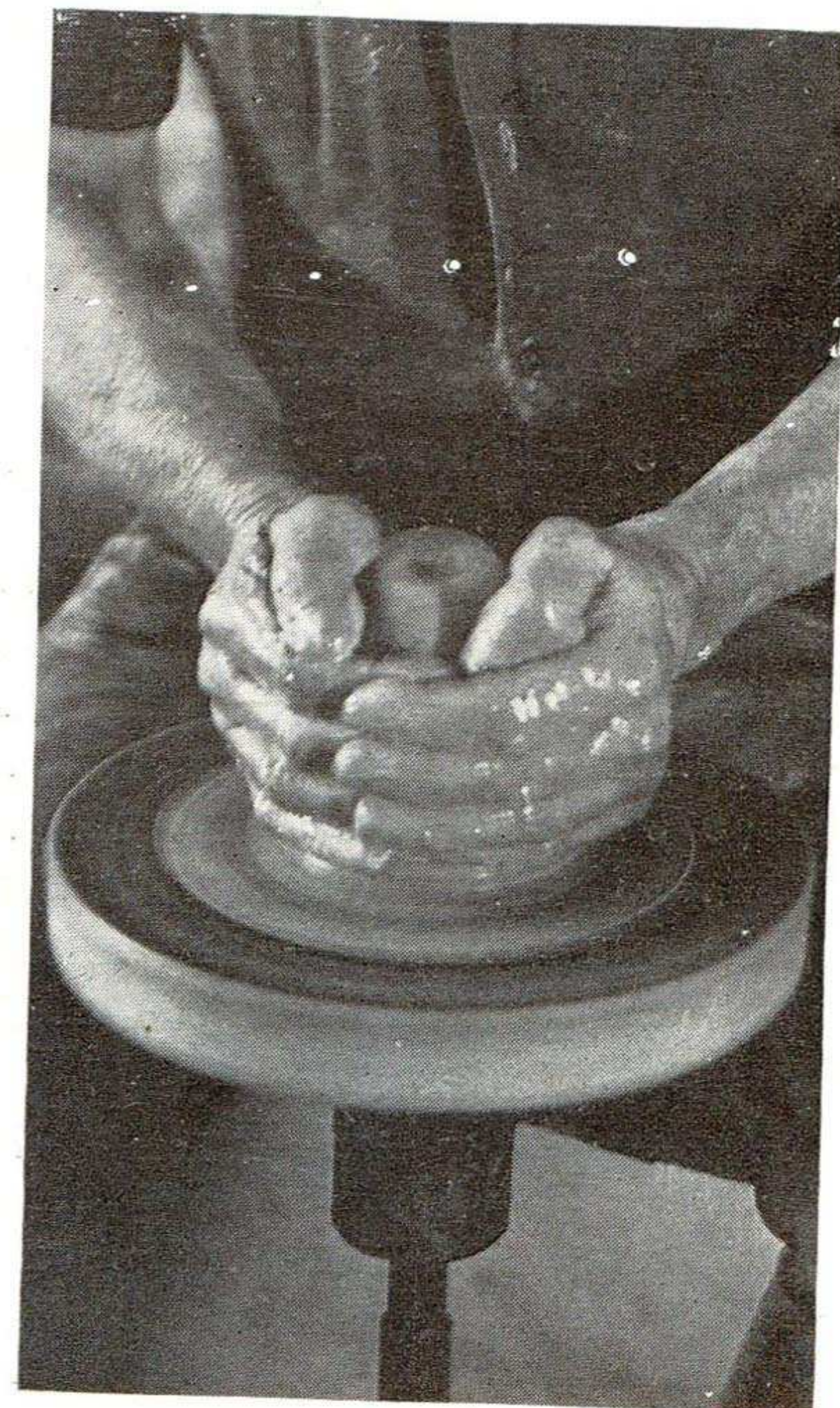
Цікава історія цього невеличкого закладу. Створено його було у 1944 році з ініціативи академіка архітектури В. Г. Заболотного та мистецтвознавця П. Н. Мусієнка. З 1946 року лабораторію очолила досвідчений інженер-технолог та художник Н. І. Федорова. Вона була переконана, що поєднання творчих зусиль професійних та народних майстрів може і повинно принести неабиякі результати — така співдружність збагачуватиме новими рисами народних майстрів, а художники-професіонали будуть засвоювати і по-сучасному інтерпретувати традиції народного мистецтва. В різний час тут з успіхом працювали такі народні майстри як заслужений майстер народної творчості УРСР О. С. Железняк, члени Спілки художників СРСР Ф. І. Олексієнко, О. Ф. Селюченко, Н. С. Пошивайло, народні майстри С. Ю. Кацимон та М. М. Маринченко. Для багатьох з них Федорова стала добрим порадником і вчителем.

Саме в стінах цієї лабораторії зріс і набув розквіту

талант Я. Падалки. Цьому сприяло спілкування з професійними художниками, та з композиторами, письменниками, вченими, які часто відвідували цей заклад. В київських музеях майстер знайомився з найкращими творами українського декоративного мистецтва. Все це збагачувало творчу уяву художника, розширювало діапазон його тем, підвищувало професіональний рівень. Тут вперше Яків Іванович звернувся до декоративної скульптури. Безперечно, що і раніше йому доводилося створювати невеличкі скульптурки. Ще в дитинстві він допомагав батькові виготовляти на ярмарок численні свищики й іграшки. То були типові зразки традиційної, дещо архаїчної, народної пластики — звірі, птахи. Знайомство ж в лабораторії з творчістю таких самобутніх майстрів скульптури малих форм, як І. Т. Гончар і О. С. Железняк стало для Падалки поштовхом для створення якісно нових зразків скульптури. Саме у цьому жанрі найглибше розкрився талант народного умільця. Вражає стильове і жанрове розмаїття його робіт. Давні народні форми української іграшки, виконані Падалкою, збагачені його великою творчою уявою. Навіть трактування найтрадиційніших образів народної скульптури — коників, птахів, баранців, оленів, чортів — у митця цілком самобутнє. А скільки оригінальних образів було підказано творцю його невичерпною фантазією! («Морський дракон», «Бас», «Чорний дельфін», «Тур» та багато інших міфологічних та фантастичних істот). Життєві спостереження, натура, стають для народного художника джерелом натхнення, поштовхом до імпровізації. Доповнивши їх казковою вигадливістю, опоетизованою декоративністю, часто — і гумором,— Падалка — скульптор, неначе добрий чаклун, творить свій дивосвіт. В ньому живуть жар-птиці з розцяцькованими хвостами-віялами, пихаті павичі, сороки-щебетухи, веселі коники-скакунці, розлючений єдиноріг та грайливі чортенята. Багато з робіт — це декоративна скульптура великошарових форм. Пластично виразні, часто із застосуванням ліпленого чи фактурного декору — роботи Падалки — демонструють його професійне розуміння виразних можливостей матеріалу, природний художній смак.

ГЛЕЧИКИ, ГЛЕЧАТКО ТА ГЛЕЧИК — «МОНЕТКА»

ХЛІБНИЦЯ

ГОРДИЙ ПТАХ

Цікаво спостерігати за роботою майстра. Грудка глини на гончарному станку, вода, декілька примітивних саморобних інструментів — от і весь «скарб», що дійшов з глибини століть до нашого сучасника-гончара. Майже весь! Тому що головне — руки майстра, його пильні очі, тепло та щедрість серця, досвід, любов до краси і природи. І починає на наших очах оживати «свята землиця» — глина, і народжується диво. На порожньому безформному вареничку-тулубі поступово з'являються лапи, хвіст майбутнього анімалістичного образу, витягається шия і голівка. Далі іде розробка деталей — крил, дзьоба, тощо. Коли загальний об'єм трохи «підтягнеться», тобто підсохне,— художник почне пробляти декор — ліплений чи гравійований. А коли висохне, пройде перший, утільний випал,— художник вкриє його кольоровими поливами. Тепер вся надія на бога Вогню. Він імпровізує, доповнюючи задум художника, народжуючи вигадливі, іноді непередбачені, кольорові сполучення. Увібравши в себе тепло людських рук, зафіксувавши на собі всі їхні дії й торкання, глина у палахкотінні вогню майже завжди знаходить у творах мистецтва свою довговічність.

Розширюючи грані жанру декоративної скульптури, Падалка, окрім різних фігурних образів, створює свічники, попільнички, карнавки для олівців у вигляді звірів. Ці вироби стають уже не тільки ужитковими речами, але й декоративною окрасою інтер'єру.

Одна з рис сучасного народного мистецтва — розширення кордонів традиційної тематики творів, зокрема, звернення до літературних джерел, тобто, своєрідне «ілюстрування» цих творів (ілюстрування в прямому розумінні слова тут бути не може, бо майстри лише відштовхуються від літературних образів,

ЦУКЕРНИЦЯ

МОРСЬКИЙ ДРАКОН

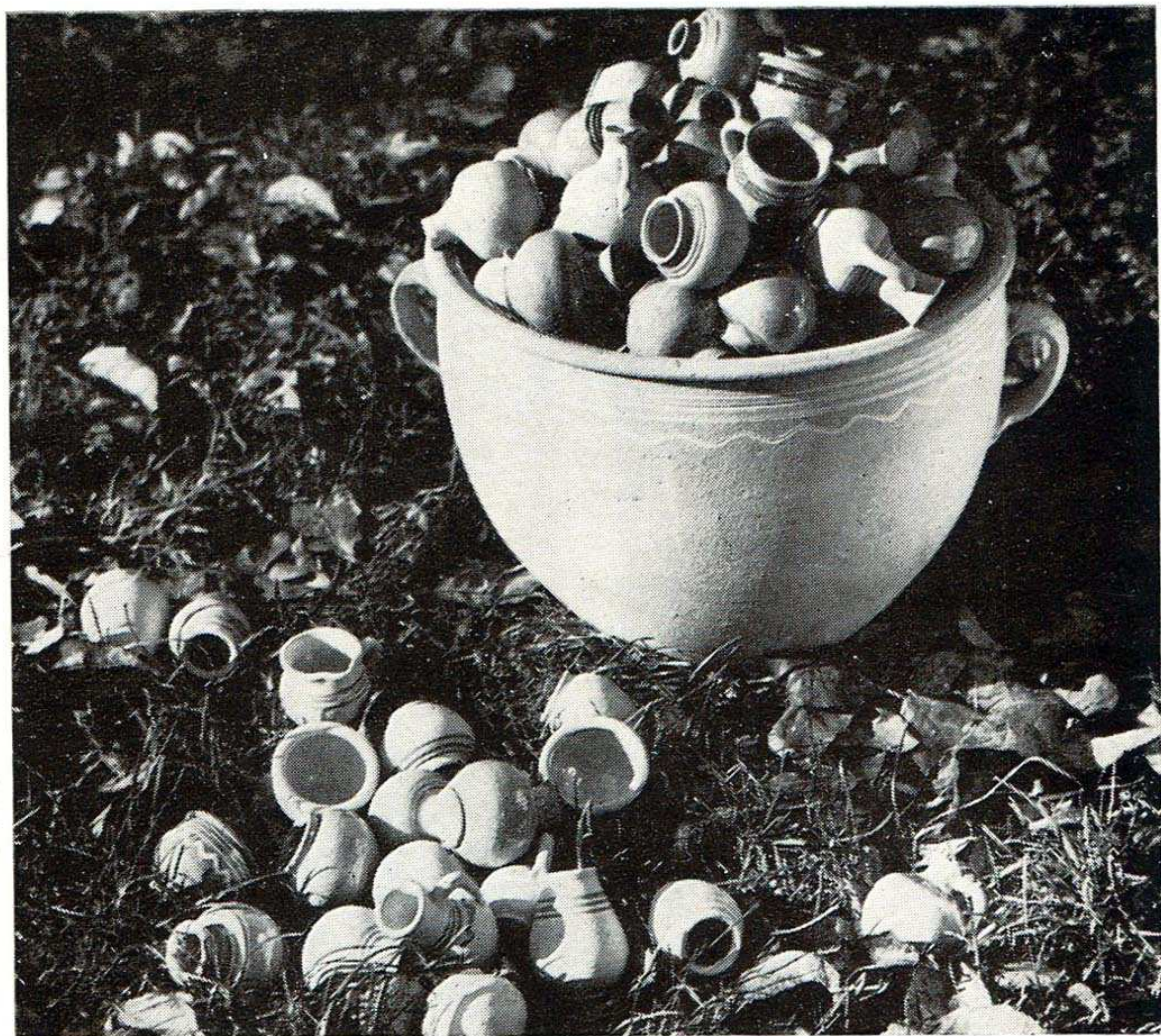
НОСОРІГ

а насправді ж творять свій, індивідуально осмислений, обіграний творчо, образ). Жива любов до літератури, фольклору постійно збагачує творчий доробок Падалки. У 1970 році він виконав дві цікаві композиції до драми-феєрії Лесі Українки «Лісова пісня» — «Лісовик» та «Лукаш і Мавка». В цих роботах відчувається уміння автора пластичною мовою розкрити специфічний літературний образ.
Своєрідні скульптурні «переклади» створено до творів М. В. Гоголя «Вій» та І. П. Котляревського «Наталка-Полтавка» і «Енеїда». Вдала й жанрова композиція до вірша Т. Г. Шевченка «Сон». Вона є пластичним відтворенням поезії «На панщині пшеницю жала»... Селянка-кріпачка схилилася над снопом жита, перев'язує його. Над нею з батогом зупинився приказчик на коні. Він підганяє жінку до роботи. Майстрові вдалося передати психологічну взаємодію героїв: з одного боку — знущальний погляд вершника, його самовпевнена виправка (навіть у його коня такий же норов), і, як протилежність цьому,— натруджена і пригнічена постать жінки. У цьому творі майстер передав своє розуміння трагедії кріпаччини. Перелічені роботи — цікаве явище в українському народному мистецтві, свідчать про багатогранність народного таланту, яким є творчість Падалки. З року в рік розширюються й збагачуються його можливості, пластична мова.
Кілька років тому в одній із садиб по Володимирській вулиці у Києві розпочалися археологічні роботи над пам'яткою архітектури початку XI століття — церкви Федора. Тут вчені відкрили великий клад керамічного посуду тих часів. За деякими уламками можна було відтворити зразки давньоруського начиння. З цією метою архітектор В. О. Харламов (керівник експеди-

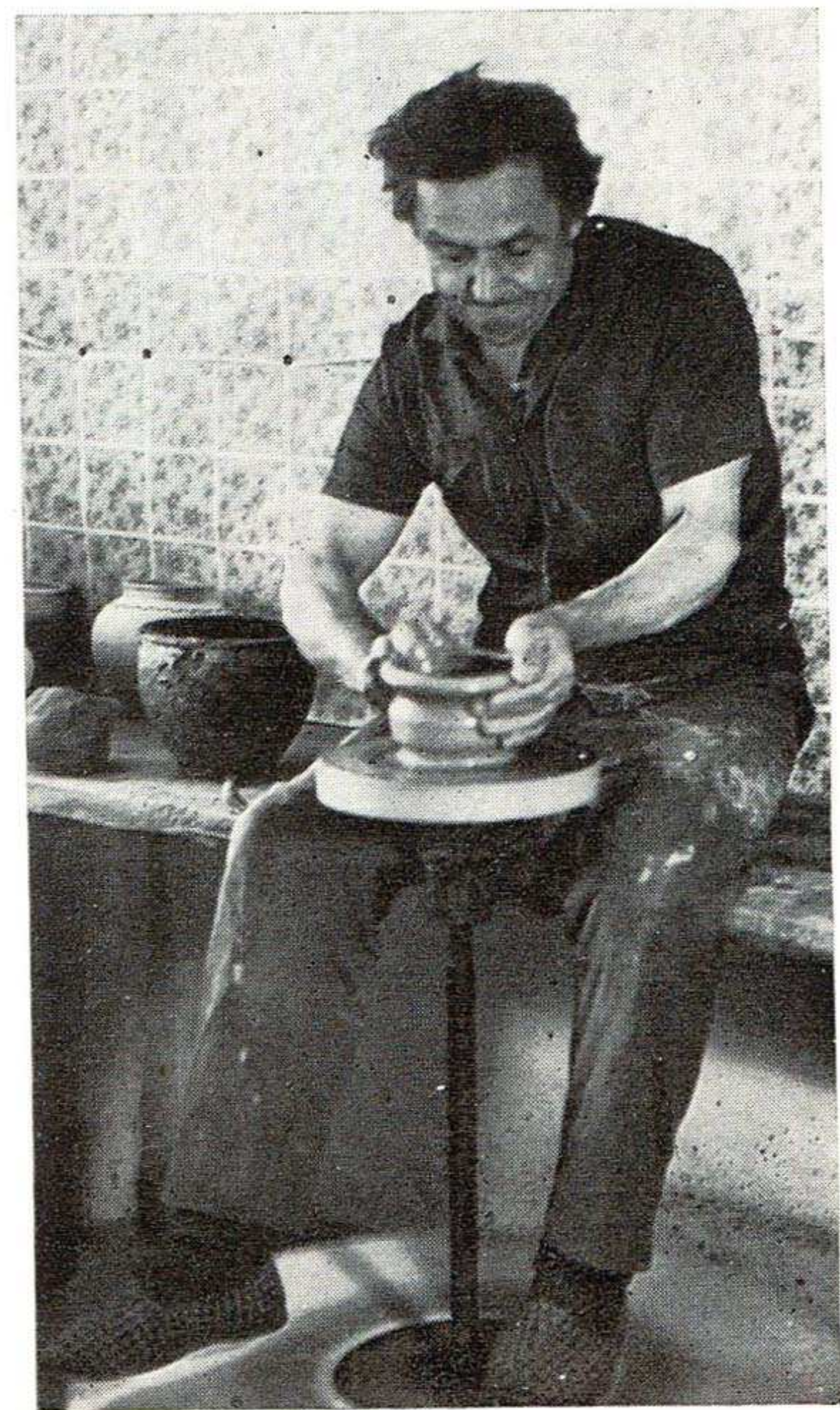
ції) завітав до гончарні, де працював Яків Іванович, щоб запропонувати майстрові таку роботу. Пригадуючи ту зустріч, я знову опиняюсь в полоні хвилювання, яке тоді оволоділо всіма свідками баченого. Справа в тому, що коли ми, члени колективу керамічної лабораторії, почали разом із вченим роздивлятися уламки, приладнювати поруч однорідні, а потім поглянули на шафу з готовими гончарними виробами нашого сучасника — (це просто неймовірно!) — все — товщина черепка, профіль судин, їхній декор, форма вінця, вигин плечиків, прийом кріплення ручки до горщика — ідентично співпадали. Цей феномен мене і досі хвилює і перш за все тому, що ми мали змогу віч-на-віч стикнутися не стільки з родовим успадкуванням традицій (що практично важко уявити уздовж дев'яти століть), скільки з генетичним наслідування мистецького «коду». Секрет цей поза нашої компетенції, ним мусять зацікавитися психологи. Нам же лишається радіти загадці природи і спробувати слідом за майстром вслухатися до голосу наших пращурів, домогтися відчути духовну родинність з ними...

Кашник, плескун, варінник, золінник, снозик. Це — різні назви горщиків в залежності від їхніх розмірів, а значить, і призначення: чи кашу в ньому господиня готуватиме, чи борщ на сім'ю, чи весільний обід (тоді посуд ставили не в піч, а в багаття), чи виварювати («золити») білизну в ньому. В макітрах пекли паску, в ринках смажили сало. Перевернута покришка з горщика правила за миску, глеки — для молока, тиква — для зберігання прохолодної води, горнятка (або «двійнятка», «трійнятка») ставили на обідній стіл — в кожному із спарованих глечиків була різна, смачна страва.

Латки, баньки, жбани, тикви, фляги, барила, куманці... Ці назви для нас вже втратили свою суть. Чи можна ж сподіватись на їх матеріалізацію?! Гончарний крам Падалки й виконує функцію духовної пам'яті про культуру народу, але не у вигляді музейно-реліктових зразків, а в сучасному сприйманні. Як сюжет цікавого оповідача про минуле, як спомин про дитинство... «Зотлівають полотна та пергаменти, гниє дерево, окислюються метали... Але форми, що відтво-

МАКІТРА
ЗОЛІННИКОВА
ТА «МОНЕТКИ»

рюються з покоління в покоління, при наявності живої традиції — протистоять Часу і заповнюють Простір, перетворюючи хаос у космос»,— пише історик Л. М. Гумільов.
У своїй оселі, що у с. Віта-Поштова на Київщині, Яків Іванович творить тепер один. Лише великі поклади глин нагадують, що колись тут був гончарний осередок. Майже екзотичною стала одна з найдавніших професій людства — професія гончара. Тому не може, не має права Яків Іванович полишати діло славних своїх пращурів (згадаймо думку шановного дослідника народного мистецтва М. О. Некрасової: «Народний майстер — це особистість окремого гатунку, людина великої національної свідомості».)
Волога грудка глини, розмірений біг гончарного круга, обпалюючи чари вогню, вправні руки майстра — здається, вони вічні, як світ, в якому ми живемо. Це — минуще в сучасному. І не дає спокою лише одне: невже творчістю цього самобутнього майстра увірветься ниточка невмирущої краси, що тягнеться від давньоруського гончара, через предків Якова Івановича, нього самого в сьогодення?! Невже нам не вистачить розуміння допомогти цьому майстрові мати учнів? Творчий звіт чудового, оригінального митця має надихнути на це.
Нинішня персональна виставка — друга у творчій біографії Падалки. Роботи художника часто представляли народне мистецтво нашої республіки на декадних виставках у Москві, їх бачили глядачі Італії, Швеції, Польщі, Америки, багатьох міст нашої країни. Неодноразово Падалка удостоювався звання лауреата та дипломанта виставок. Кращі роботи майстра зберігаються в художніх музеях Києва, Ленінграда, Вільнюса, Полтави, інших міст країни. Твори художника органічно входять в оздоблення як житлових, так і громадських інтер'єрів, як наприклад, скульптурні об'єми і декоративні настінні тарілки в Республіканському будинку кіно, готелях «Київ», «Феофанія», «Русь».
Продовживши справу своїх батьків, прийнявши від них, як естафету, все найцінніше і найдосконаліше з нелегкої практики гончарного ремесла,— Яків Іванович Падалка збагатив свої роботи і новими здобутками. В цьому діалектичному розвитку народного мистецтва — секрет його краси й вічності.

Наталя КРУТЕНКО,
мистецтвознавець.

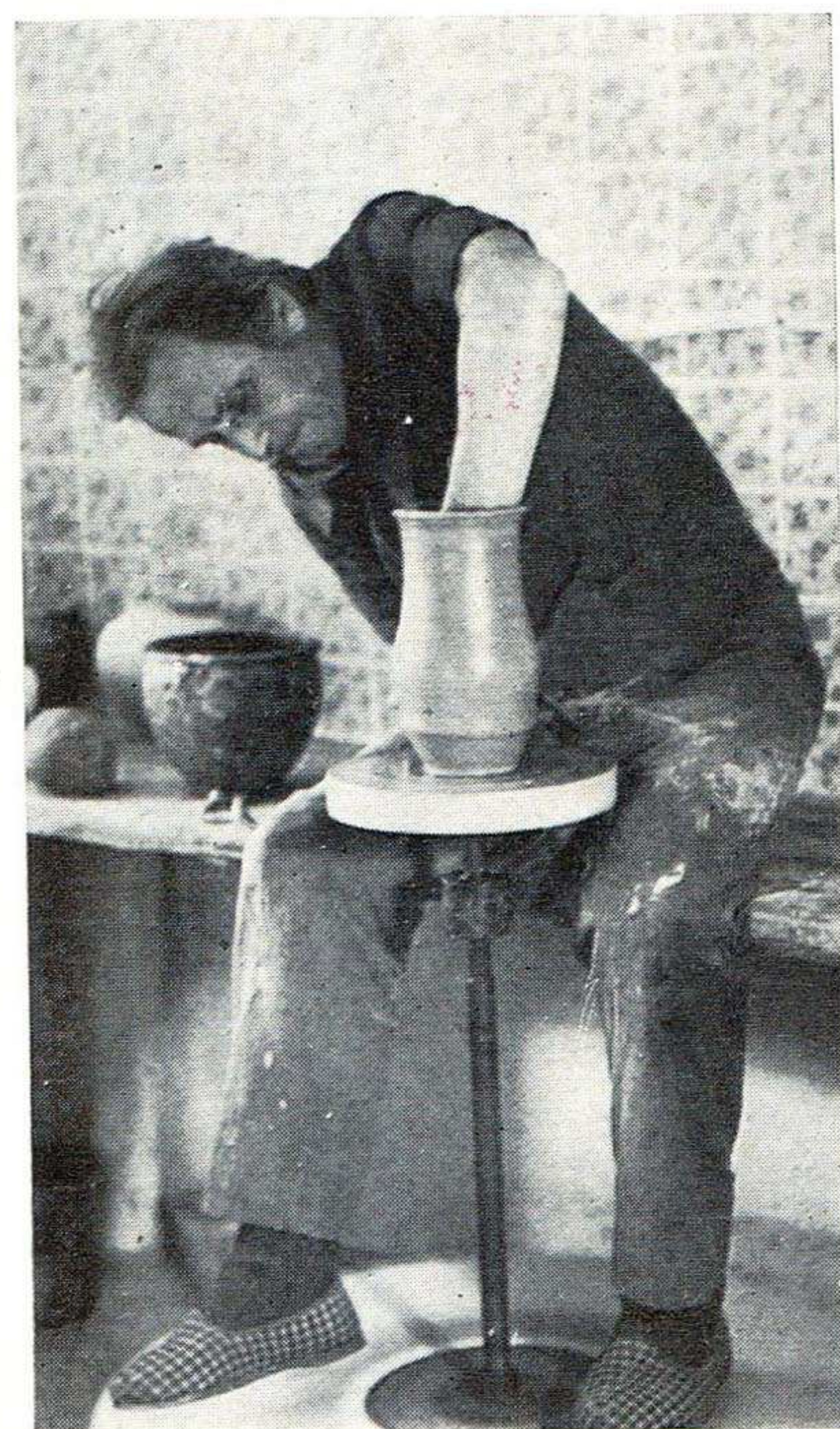

ГЛЕЧИК ТА «МОНЕТКИ»

ДЕКОРАТИВНА КОМПОЗИЦІЯ «ЛУКАШ ТА МАВКА»
ДО ДРАМИ-ФЕЄРІЇ ЛЕСІ УКРАЇНКИ «ЛІСОВА ПІСНЯ»

ДЕКОРАТИВНА КОМПОЗИЦІЯ «КИЙ, ЩЕК, ХОРИВ ТА ЇХ СЕСТРА ЛИБІДЬ»

ВЕСЕЛІ ЇЖАЧКИ

→

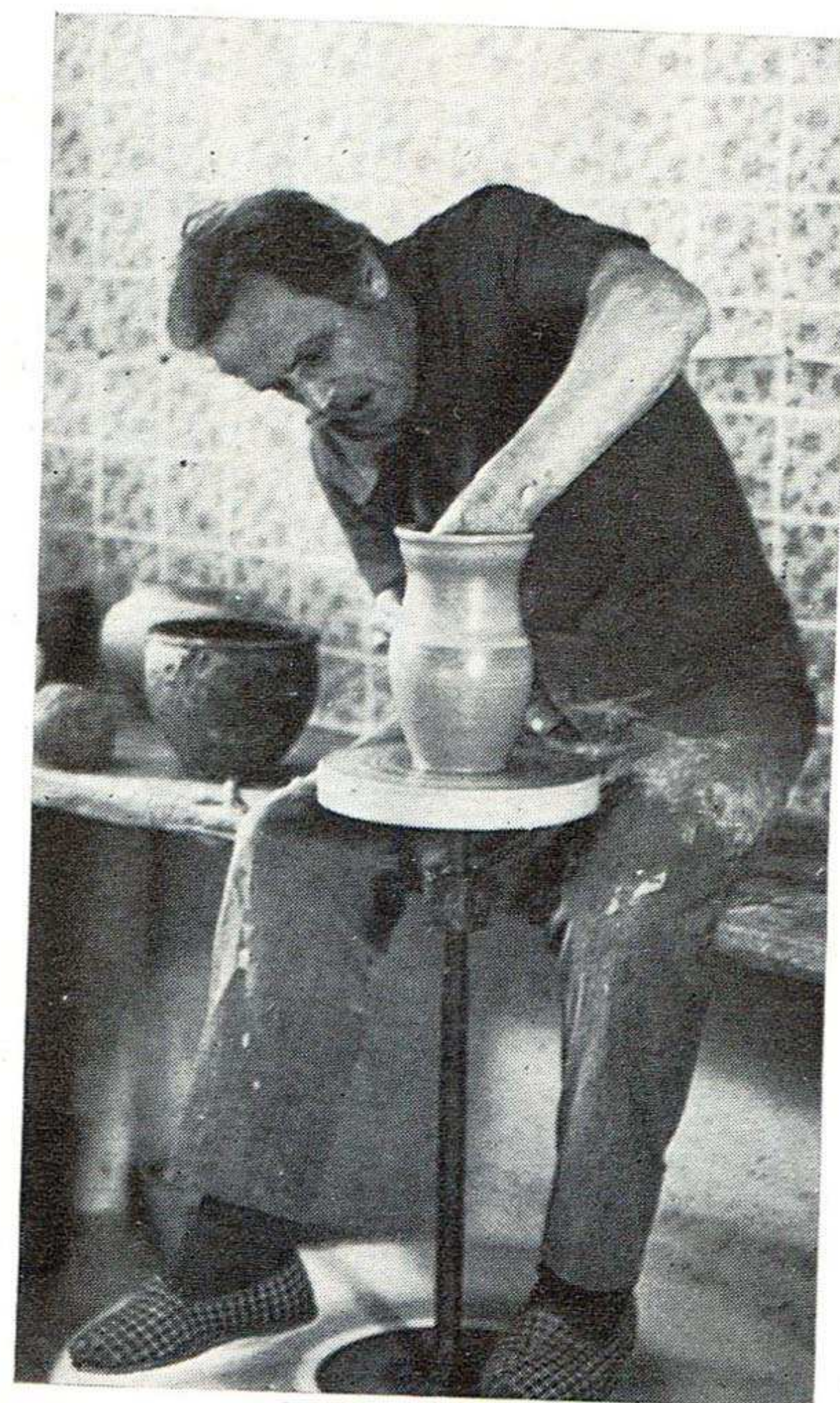
ДЕКОРАТИВНА КОМПОЗИЦІЯ «ЛІСОВИК»
ДО ДРАМИ-ФЕЄРІЇ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
«ЛІСОВА ПІСНЯ»

КОМПОЗИЦІЯ ДО ПОВІСТІ М. ГОГОЛЯ «ВІЙ»

ГЛЕЧИК І
ГОРЩИКИ — «ДВІЙНЯТА»

ФАНТАСТИЧНІ ЗВІРІ

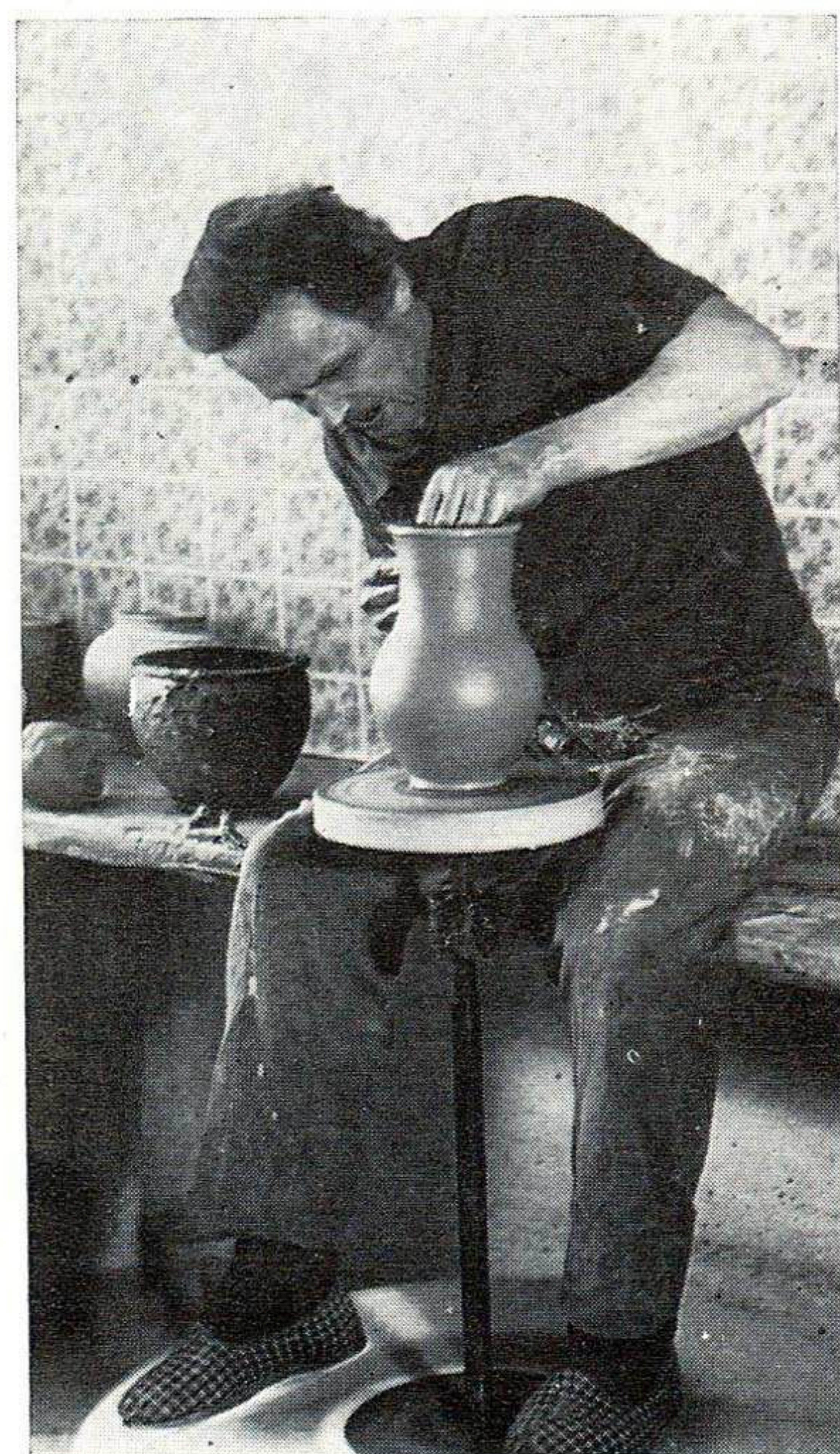
ЦАПКИ

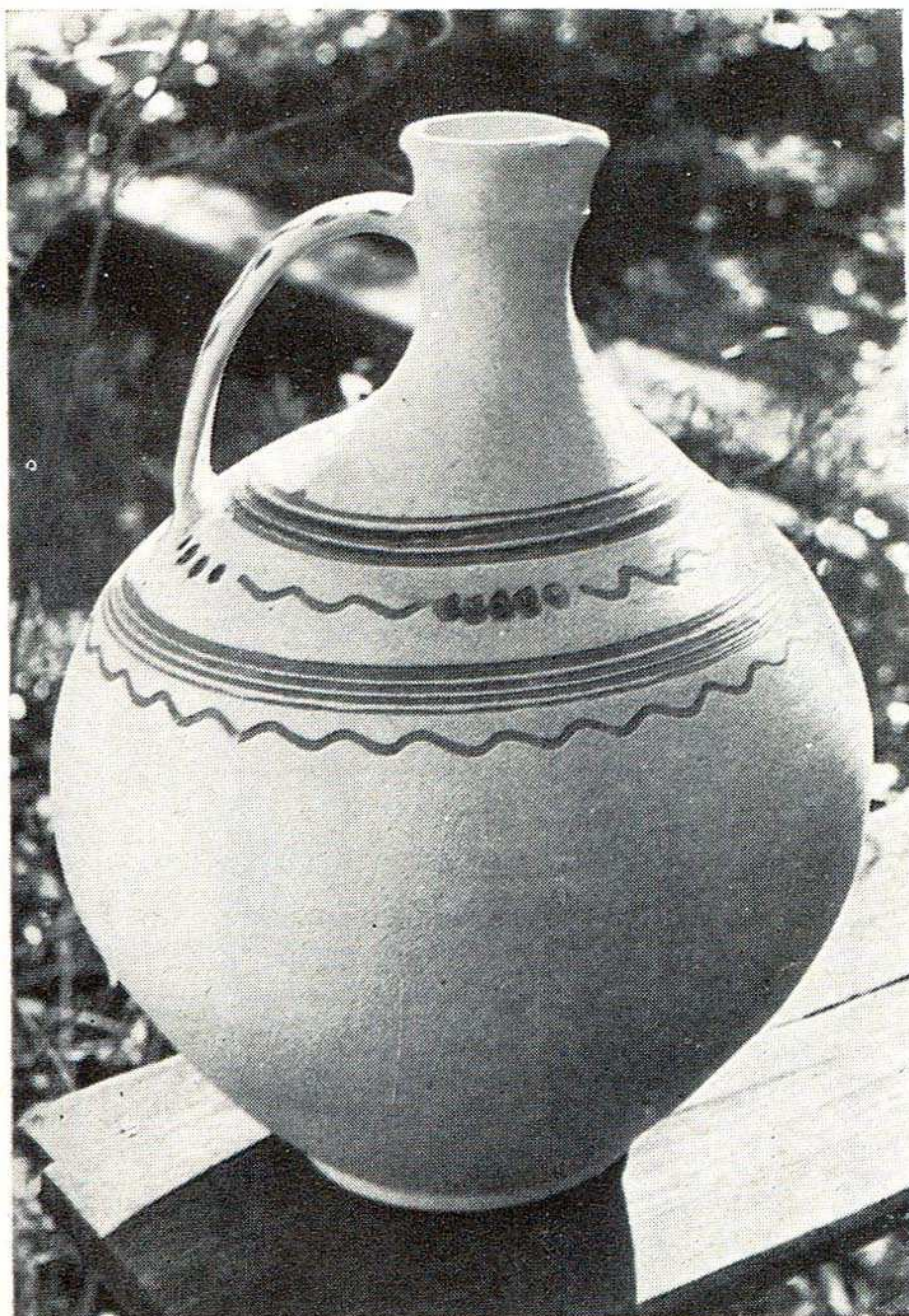

ЗВІР — ГОЛОВАСТИК

ЧОРНИЙ КІТ

ДЕКОРАТИВНА СКУЛЬПТУРА

1969

Зубр. Шамот, поливи відновного вогню. 23×27×10

1971

Бик «Як». Шамот, збірчаста полива відновного вогню. 21×28×8

Бусель. Шамот, поливи. 13×12×7

1972

Цапок. Шамот, поливи. 17×18×7

1974

Кіт приблудний. Шамот, поливи. 21×31×9

Птах «Вип». Шамот, поливи. 24×14×8

1975

Гордий лебідь. Шамот, поливи відновного вогню. 32×30×21

Головастик. Шамот, поливи відновного вогню. 27×21×10

Гірський козлик. Шамот, збірчаста полива відновного вогню. 15×15×5

Звір-дивак. Шамот, поливи відновного вогню. 22×25×10

Чорний лебідь. Шамот, поливи. 37×28×20

Чорт «Бюрократ». Шамот, поливи. 17×22×7

ТИКВА «ДИНАМІЧНА»

ЗВІР «КРИКУН»

ДЕКОРАТИВНА ВАЗА «ВЕЧІР»

КАТАЛОГ

СКУЛЬПТУРНІ КОМПОЗИЦІЇ

1971

Мавка і Лукаш. Шамот, солі, поливи відновного вогню. 35×37×18

Лісовик. Шамот, солі, поливи відновного вогню. 35×30×14

1974

Гончарі на базарі. Шамот, поливи. В=23, Д=34

1976

«На панщині пшеницю жала»... Шамот, поливи. 29×24×20

1978

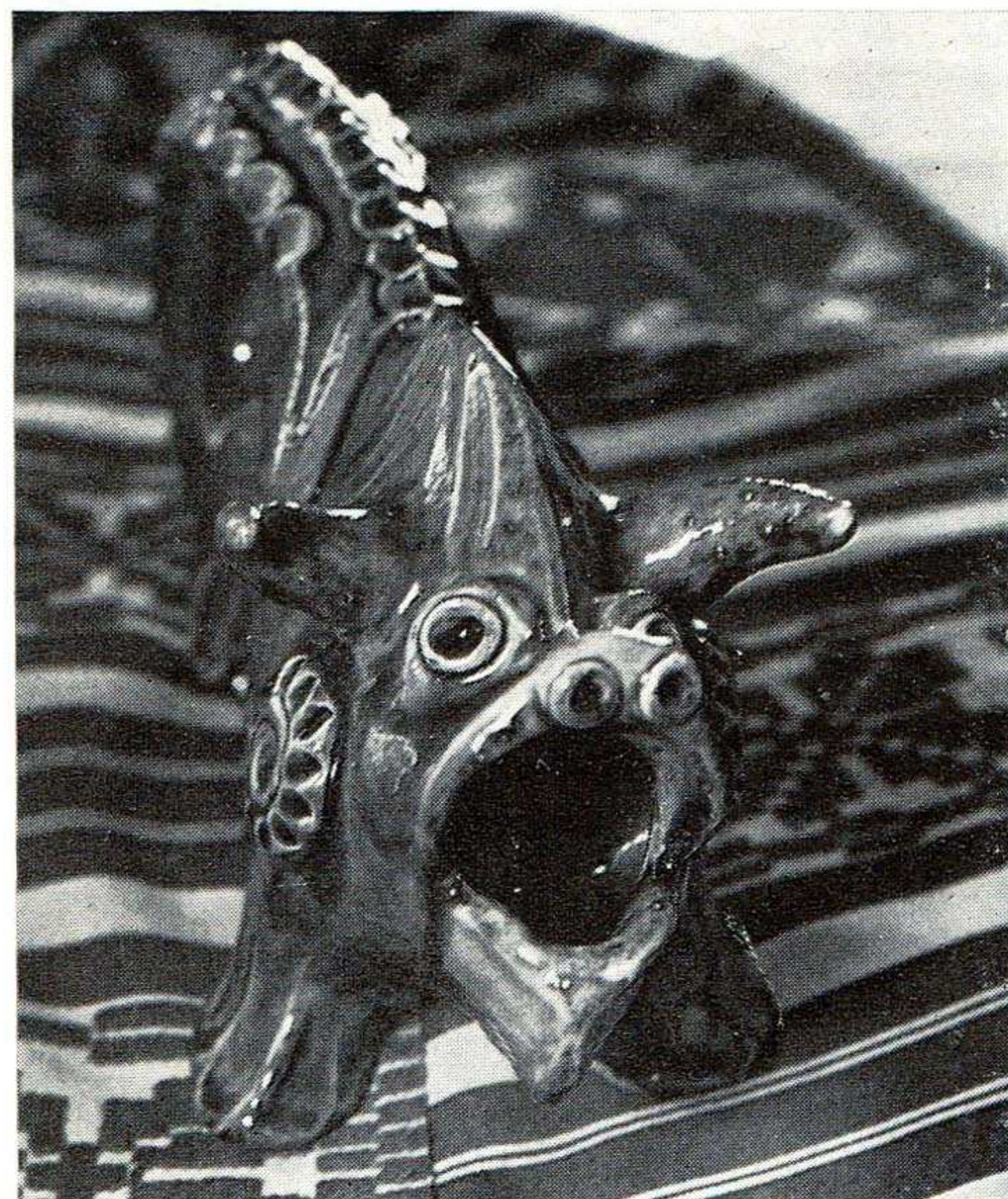
Дружна сім'я. Шамот, поливи. 10×26×21

1980

Вій. Шамот, поливи. В=25, Д=32

1981

Кий, Щек, Хорив та їх сестра Либідь. Шамот, поливи. 25×30×30

1976

Трудівник. Шамот, поливи. 24×30×12

Дракон «Мирний». Шамот, поливи відновного вогню. 17×30×14

Собака «Вий». Шамот, поливи. 15×20×7

Вовчик-братик. Шамот, збірчасті поливи відновного вогню. 18×19×8

Звір-крикун. Шамот, поливи. 15×15×7

Чорт-музикант. Шамот, поливи. 16×9×5

Сохатий лось. Шамот, поливи. 22×15×7

Носоріг «Велетень». Шамот, поливи відновного вогню. 20×20×8

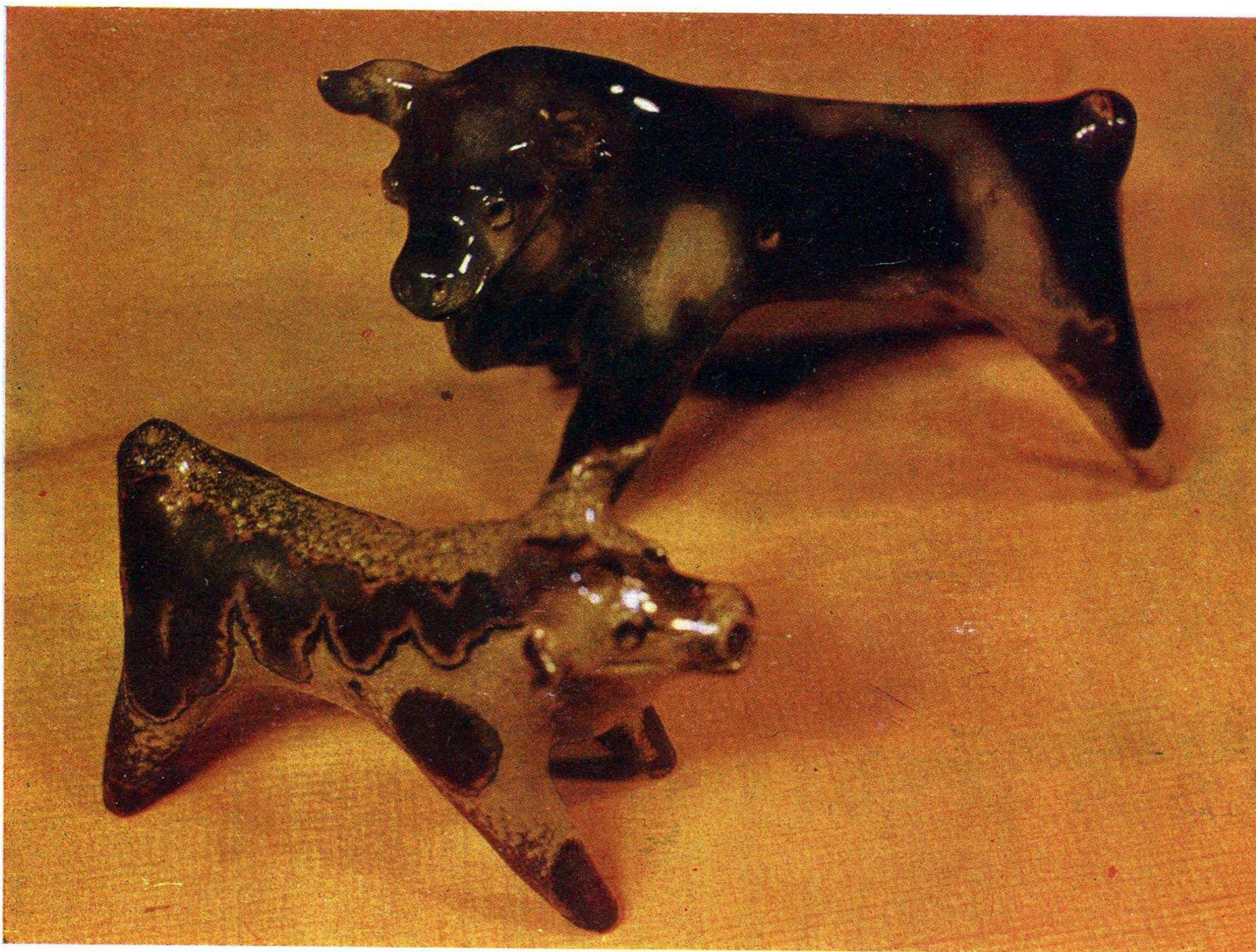
1977

Дракон «Добряк». Шамот, поливи. 19×34×12

Бізон. Шамот, збірчасті поливи відновного вогню. 14×24×7

Соболь «Хитрун». Шамот, поливи. 21×34×7

Співучий птах. Шамот, поливи. 15×12×6

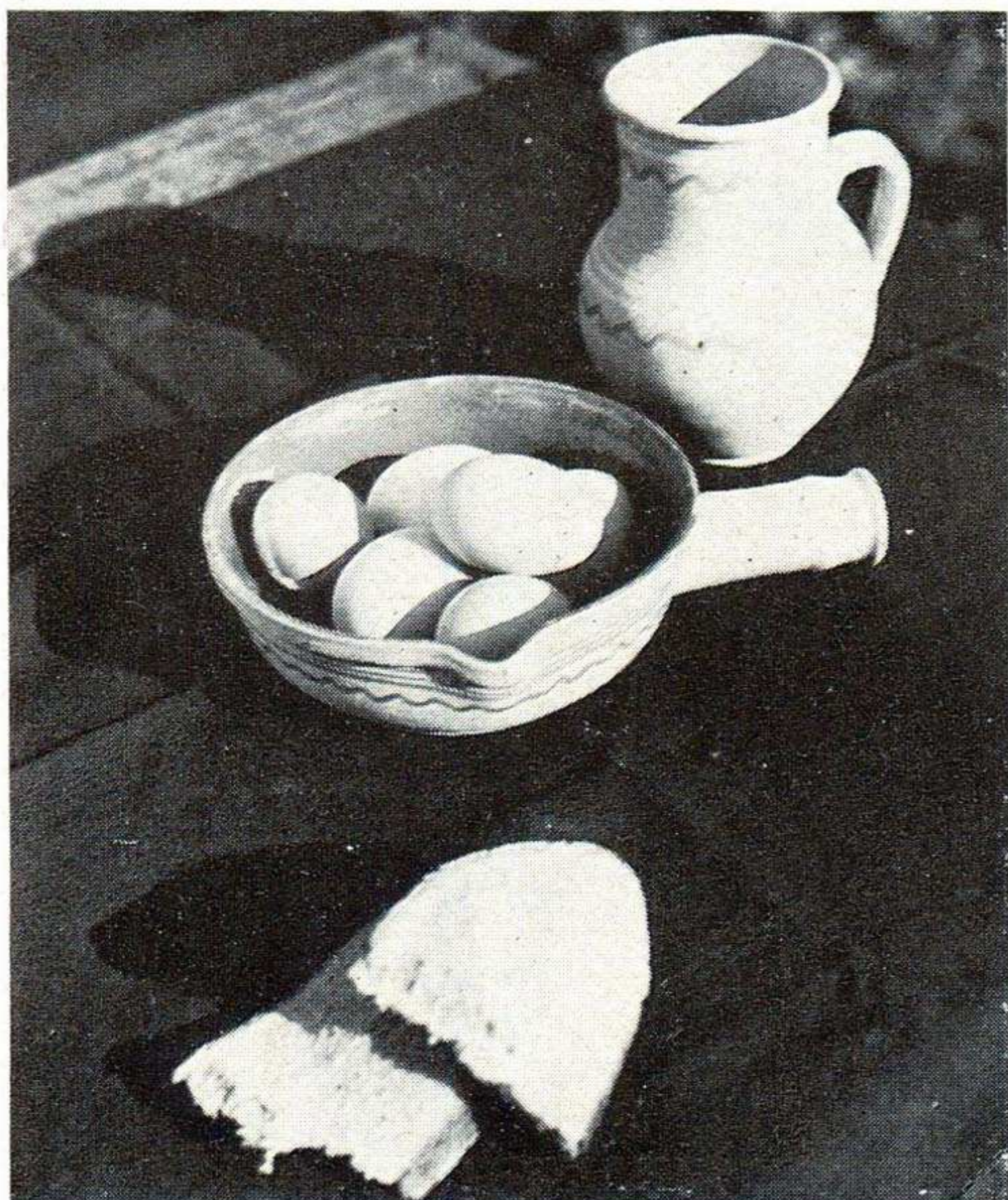
ВОЛИ

ДЕКОРАТИВНА КОМПОЗИЦІЯ
«БУЙВОЛИ»

ЧАЙНИК

ГЛЕЧИК ТА РИНКА

Птах-голуб. Глина, поливи. 34×40×14

Звір «Товстун». Шамот, поливи відновного вогню. 26×37×12

Добрий птах. Шамот, поливи. 30×27×16

Співучий їжачок. Глина, поливи. 10×10×7

1981

Олень «Крилатий». Шамот, поливи. 47×45×20

Птах «Мудрий». Шамот, поливи. 18×16×8

Козел-задирака. Шамот, поливи. 26×32×12

Бик «Симентал». Шамот, поливи відновного вогню. 12×17×6

1982

Пташка-щебетушка. Шамот, поливи відновного вогню. 15×19×7

1983

Носоріг «Хоробрий». Шамот, поливи. 42×40×15

Носоріг «Химера». Шамот, поливи. 15×18×7

Ображений їжачок. Шамот, поливи відновного вогню. 17×14×10

1984

Звір-співак. Шамот, поливи. 24×38×11

Веселий бичок. Шамот, поливи відновного вогню. 10×12×4

ПТАХ «ДОБРИЙ»

1978

Коник «Стрункий». Шамот, поливи відновного вогню. 19×17×6

Бичок «Силач». Глина, поливи. 13×15×5

Тур. Шамот, збірчаста полива. 15×23×6

Бичок «Сердитий». Шамот, поливи. 6×12×5

Чудо-птах. Шамот, поливи відновного вогню. 16×12×7

1979

Добрий їжачок. Шамот, поливи. 13×17×10

Чорт-красень. Шамот, поливи відновного вогню. 17×18×9

Болотний чорт. Шамот, поливи відновного вогню. 17×30×15

Жар-птиця. Шамот, поливи. 28×22×11

1980

Буйвіл. Шамот, поливи. 34×60×22

Морський дракон. Шамот, поливи. 18×25×11

Коник «Дужий». Шамот, поливи. 17×17×7

Царівна-жаба. Шамот, поливи. 37×27×15

Людина в скафандрі. Шамот, поливи. 21×13×6

Диво-риба. Шамот, солі, поливи відновного вогню. 16×28×10

Заплакана рибка. Шамот, поливи відновного вогню. 16×27×11

ОЛЕНЬ «КРИЛАТИЙ»

1985

Дракон. Шамот, поливи. 22×38×14

Пташка «Принцеса». Шамот, поливи. 35×40×17

Циркова собачка. Шамот, збірчаста полива відновного вогню. 13×13×6

1986

Павич. Глина, поливи. 45×38×20

1987

Їжачок «Веселий». Глина, поливи. 11×10×7

Їжачок «Куля». Глина, поливи. 12×11×8

1988

Їжачок «Усач». Глина, поливи. 12×12×9

ДЕКОРАТИВНІ ВСТАВКИ

1970

Баран. Шамот, поливи відновного вогню. 27×19

1977

Журавка. Шамот, поливи. 24×18

Сполоханий птах. Шамот, поливи. 26×18

СВІЧНИКИ

1972

Чортяче кохання. Шамот, поливи відновного вогню. 18×14×10

1973

Дракон. Шамот, поливи. 16×26×8

Зозулі. Шамот, поливи. 34×19×12

Пристак. Шамот, поливи. 14×12×9

Риба. Шамот, поливи відновного вогню. 17×25×8

1976

Чорт. Шамот, поливи. 23×16×10

1978

Святковий. Шамот, поливи відновного вогню. 14×12×10

1979

Виноград. Шамот, поливи відновного вогню. 33×18×13

1982

Чорт-трубочист. Шамот, поливи. 45×12×12

Свічник-кувшин. Шамот, поливи. 18×11×10

ПТАШКА «ПРИНЦЕСА»

ДЕКОРАТИВНА ПОПІЛЬНИЧКА

ДЕКОРАТИВНО УЖИТКОВИЙ ПОСУД

1954

Цукерниця. Глина, ангоби, поливи. В=15, Д=12

1957

Водянка. Глина, поливи. В=40, Д=35

1958

Горщик-варінник. Глина, поливи. В=23, Д=25

1969

Близнята. Шамот, поливи. 18×28×15

Кувшин. Шамот, поливи відновного вогню. В=26, Д=14

1974

Горщик «Предок». Шамот, поливи. В=20, Д=20

1975

Карнавка для олівців. Шамот, поливи відновного вогню. В=14, Д=10

Ковбушка. Шамот, поливи. В=32, Д=24

1977

Ковганка. Глина, поливи. В=7, Д=16

1978

Куришка. Шамот, поливи відновного вогню. В=20, Д=10

Кувшин «Напийся — не облийся». Шамот, поливи. В=18, Д=13

1979

Мисочка. Шамот, ангоби, поливи Д = 16

1980

Ковбушка. Шамот, поливи відновного вогню. В=20, Д=13

Куман. Шамот, поливи відновного вогню. В=22, Д=16

Близнята «Дівоча коса». Глина, поливи. 20×30×14

1982

Тиква «Курочка». Глина, ангоби, поливи. В=36, Д=24

1983

Ковбушка. Шамот, ангоби, поливи. В=22, Д=16

Ковбушка «Калина». Шамот, ангоб. В=21, Д=16

Ковбушка. Шамот, солі, емаль. В=21, Д=16

Миска. Глина, ангоби, поливи. Д=19

Миска. Глина, ангоби, поливи. Д=19

1988

Хлібниця, набір з трьох штук. Глина, ангоби. В=25, Д=29

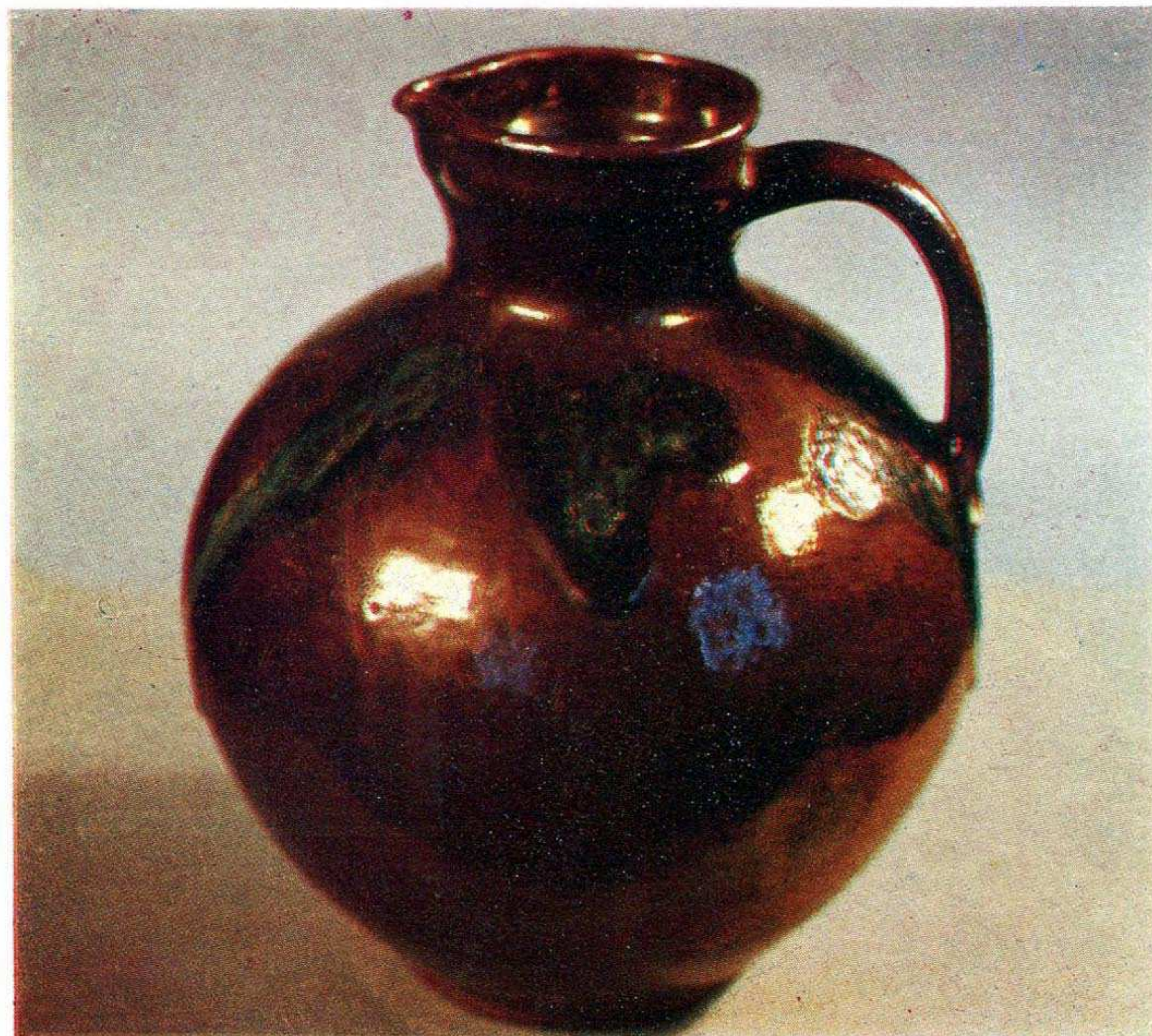
Хлібниця. Глина, ангоби, поливи. В=24, Д=26

СВІЧНИК «ЧОРТ-ТРУБОЧИСТ»

МИСКА І ТИКВА

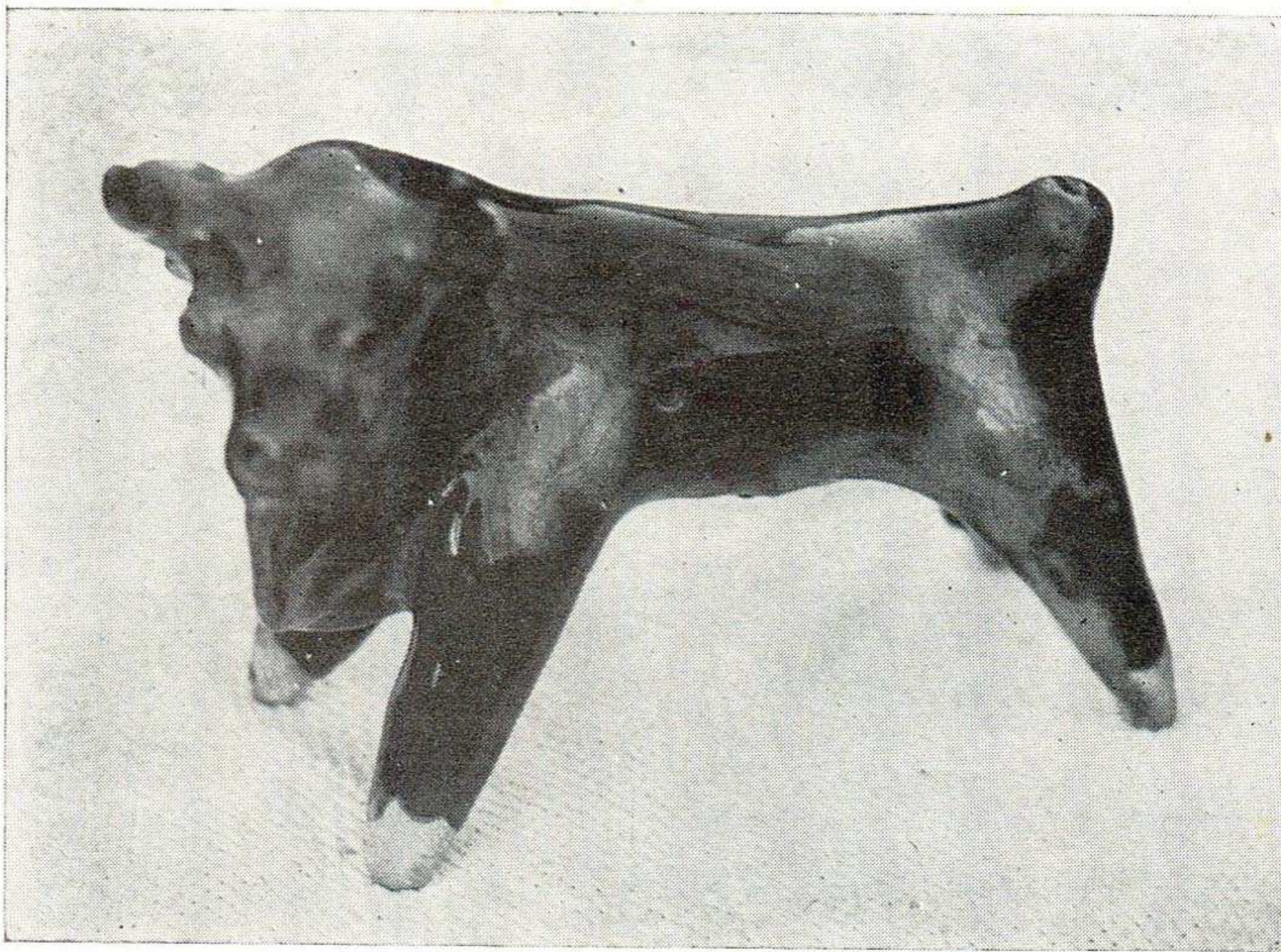
КУМАН

БОЛОТНИЙ ЧОРТ

НОСОРІГ «ХОРОБРИЙ»

БИЧОК

НОСОРІГ «ХИМЕРА»

Монетки — іграшковий дитячий посуд, 36 штук. Глина, ангоби, поливи. В=7, В=6

1989

Куман «Птах». Глина, ангоби, поливи. В=27, Д=21

Чайник, набір з чотирьох штук. Глина, ангоби, поливи. В=21, Д=21

Ковбушка, чотири штуки. Глина, ангоби, поливи. В=19, Д=16

Горщик «Зручний». Глина, ангоби, поливи. В=16, Д=19

Банка для варення. Глина, ангоби, поливи. В=21, Д=17

Глечик для молока, шість штук. Глина, ангоби, поливи. В=20, Д=13

Глечик «Козинчик», чотири штуки. Глина, ангоби. В=16, Д=11

Макітра «Тертушка», чотири штуки. Глина, ангоби. В=29, Д=23

Горщик-кашник, набір з шести штук. Глина, ангоби. В=13, Д=16

Горщик-півторашик, дві штуки. Глина, ангоби. В=15, Д=16

Горщик-півторашик, дві штуки. Глина, ангоби. В=14, Д=16

Макітра «Дійничка», дві штуки. Глина, ангоби. В=15, Д=17

Горщик-плоскун, дві штуки. Глина, ангоби, поливи. В=19, Д=20

Ринка, п'ять штук. Глина, ангоб, поливи. В=6, Д=16

Карнавка для паперу «Химера». Шамот, поливи. 12×20×8

Кувшин-молошник, чотири штуки. Глина, ангоби, поливи. В=22, Д=15

Карнавка для паперу, шість штук. Глина, поливи. В=12, Д=19

Здобниця. Глина, ангоби. В=24, Д=22

Здобниця. Глина, ангоби, поливи. В=21, Д=23

Куман для томату. Глина, ангоби, поливи. В=35, Д=28

Горщик-золінник. Глина, ангоби, поливи. В=30, Д=28

Макітра золінникова. Глина, ангоби, поливи. В=29, Д=36

Куман «Бусель». Глина, ангоби, поливи. В=36, Д=25

Тиква «Модниця». Глина, ангоби, поливи. В=37, Д=25

Тиква динамічна. Глина, ангоби, поливи. В=30, Д=24

ДЕКОРАТИВНИЙ ПОСУД

1973

Ваза «Осінь». Шамот, поливи. В=34, Д=24

1974

Ваза «Казка». Шамот, поливи відновного вогню. В=22, Д=20

1977

Ваза «Весна». Шамот, поливи. В=16, Д=12

1979

Ваза «Струнка». Шамот, поливи відновного вогню. В=20, Д=11

Ваза на підлогу. Шамот, поливи. В=61, Д=24

Тарілка «Веселка». Шамот, ангоби, поливи. Д=33

Тарілка «Декоративна». Шамот, ангоби, поливи. Д=38

Тарілка «Сонце». Шамот, поливи. Д=33

Ваза «Клумба». Шамот, поливи. В=18, Д=34

1981

Ваза «Вечір». Шамот, поливи. В=27, Д=22

Ваза «Нива». Шамот, поливи. В=18, Д=13

1982

Ваза «Літо». Шамот. поливи. В=36, Д=8

Ваза «Клумба». Шамот, поливи. В=12, Д=16

Ваза «Радість». Шамот, поливи відновного вогню. В=40, Д=14

1984

Ваза «Веселка». Шамот, поливи відновного вогню. В=17, Д=19

1989

Ваза «Загадка». Глина, ангоби, поливи. В=26, Д=30

ВИСТАВКИ, ДЕ ЕКСПОНУВАЛИСЯ ТВОРИ Я. І. ПАДАЛКИ

1969 — Республіканська художня виставка, присвячена 200-річчю від дня народження І. П. Котляревського. Київ.

1970 — Республіканська виставка українського народного декоративного мистецтва, присвячена 100-річчю від дня народження В. І. Леніна. Київ.

1970 — Звітна виставка робіт колективу лабораторії архітектурно-художньої кераміки при Київ ЗНДІЕПі. Харків.

1971 — Всесоюзна виставка «Кераміка СРСР — 1971». Вільнюс.

1971 — Виставка «Кераміка і тканини». Київ.

1972 — Республіканська виставка народного декоративного мистецтва. Київ.

1972 — Виставка народного декоративного мистецтва Української РСР, присвячена 50-річчю утворення СРСР. Київ — Москва.

1972 — Виставка «Мистецтво України». Москва.

1972 — Виставка «Мистецтво Києва». Краків.

1973 — Республіканська виставка, присвячена 50-річчю ЛКСМУ. Київ.

1973 — Виставка «Київ соціалістичний». Київ.

1973 — Художня виставка українського мистецтва. Баку — Махачкала.

1974 — Виставка «Українське народне мистецтво». Рига.

1974 — Художня виставка в Українському державному музеї історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років. Київ.

1974 — Республіканська виставка, присвячена Пленуму творчих спілок Української РСР. Київ.

1975 — Виставка українського радянського народного декоративного мистецтва. Ташкент.

1975 — Художня виставка українського мистецтва в Казахській РСР та Узбецькій РСР. Алма-Ата-Шевченко-Ташкент.

1976 — Міжнародна виставка кераміки. Фаенце. (Італія).

1977 — Національна виставка СРСР у США (відділ УРСР). Лос-Анджелес.

1977 — Виставка «Народне декоративне мистецтво України», присвячена 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Ленінград.

1979 — Виставка, присвячена 325-річчю воз'єднання України з Росією. Москва.

1979 — Виставка народного декоративного мистецтва Київщини, Полтавщини, Чернігівщини. Луцьк.

1982 — Виставка «Київ архітектурний», присвячена 1500-річчю Києва. Київ.

1984 — Виставка народного декоративного мистецтва Української РСР в Швеції. Мальме.

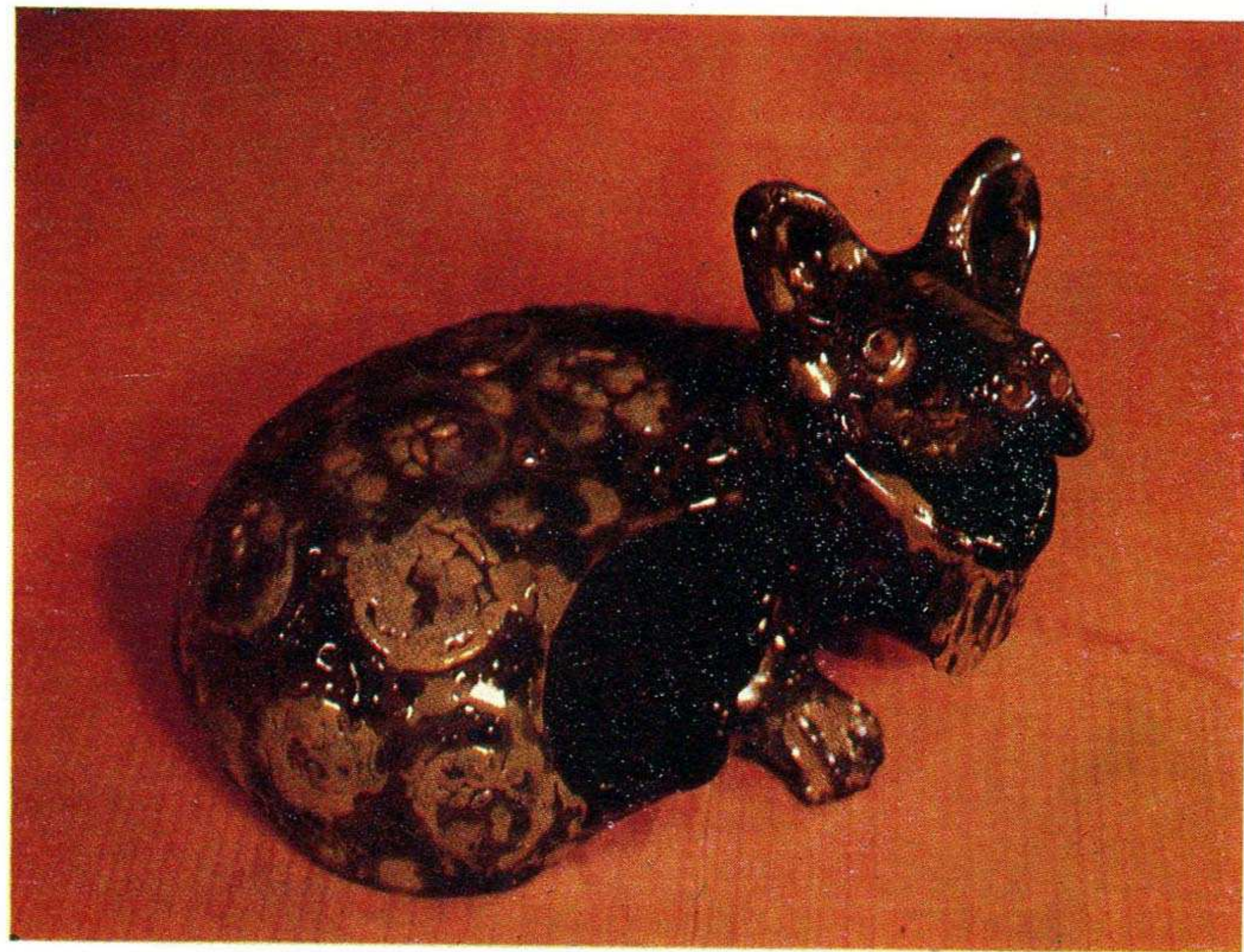
1985 — Виставка народних майстрів УРСР, присвячена 40-річчю перемоги у Великій Вітчизняній війні. Київ.

1988 — Республіканська виставка народного мистецтва України. Київ.

ДЕКОРАТИВНА ВАЗА

ПОПІЛЬНИЧКА «ЗВІР»

БИЧОК «ВЕСЕЛИЙ»

ЧУДО-ПТАХ

МУЗЕЇ, В ЯКИХ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ ТВОРИ Я. І. ПАДАЛКИ.

Державний музей етнографії народів СРСР. Ленінград.

Державний музей українського народного декоративного мистецтва УРСР. Київ.

Державний музей народної архітектури та побуту УРСР. Київ.

Філіал Центрального музею В. І. Леніна. Київ.

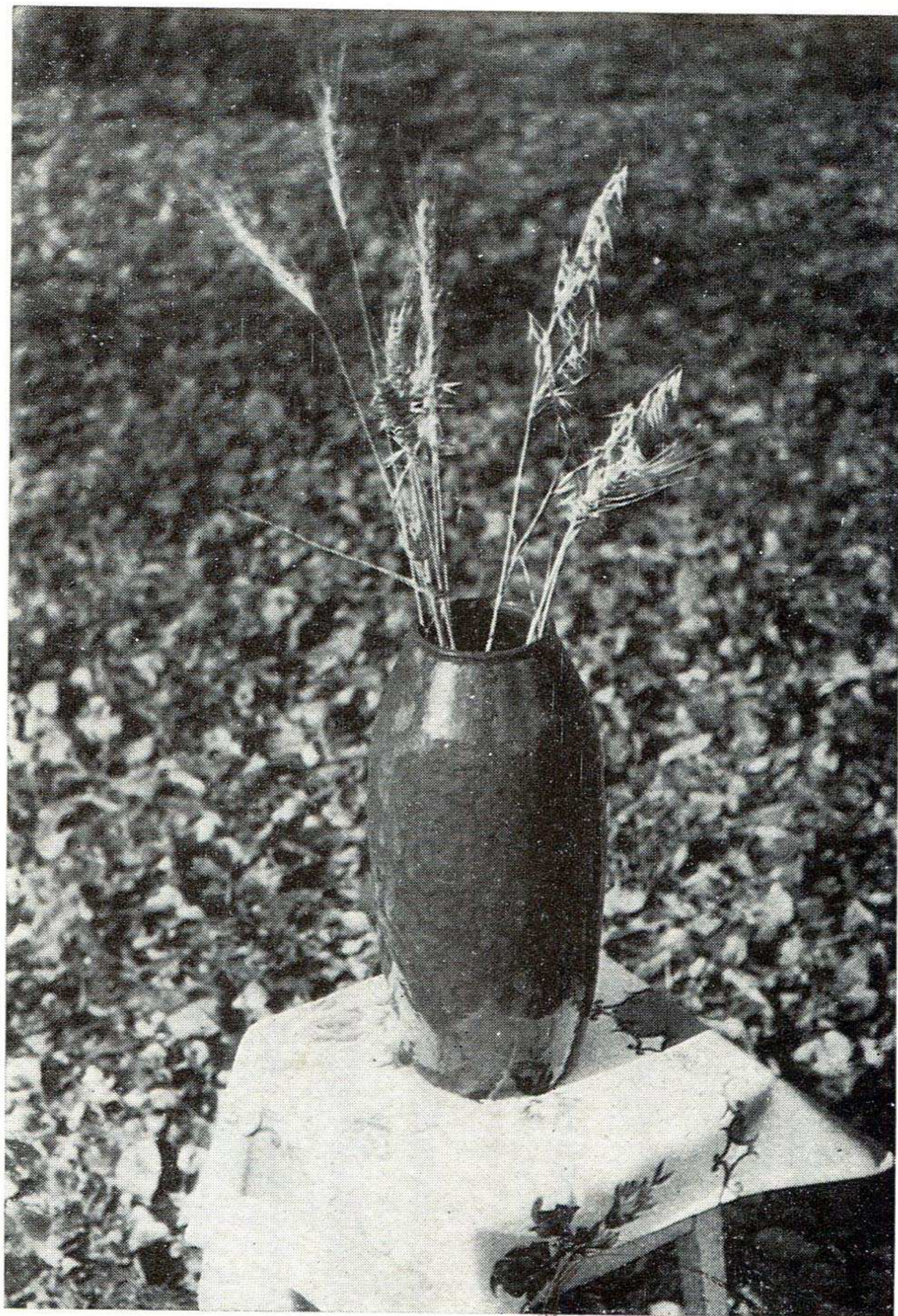
Республіканський учбово-методичний кабінет ігор та іграшок. Київ.

Художній музей Литовської РСР.— Вільнюс.

Меморіальний музей Т. Г. Шевченка. Канів.

Музей народної архітектури та побуту. Переяслав-Хмельницький.

Краєзнавчий музей. Полтава.

ДЕКОРАТИВНА ВАЗА

←

ОЛЕНЬ «КРИЛАТИЙ»

На першій сторінці обкладинки — декоративна композиція «Гончарі на базарі»,
на другій — декоративна тарілка «Веселка»,
на третій — декоративна тарілка «Сонце»,
на четвертій — свічник «Звір»

Яків Іванович Падалка
(нар. 1926)

Каталог произведений Якова Ивановича Падалки.
Автор вступительной статьи и составитель каталога
Н. Г. Крутенко.
Киев. Издание Союза художников Украины
(на украинском языке).

Літературне редагування І. М. Блюміної
Макет та художнє оформлення В. І. Писаренка
Кольорові та чорно-білі фото В. В. Березанського

Підписано до друку 21.11.90. Формат 60×90/12. Папір крейдований. Гарнітура звичайна. Друк високий. Фіз. арк. 3. Обл.-вид. арк. 3,53. Зам. 0—1877. Тираж 1100. Ціна 1 крб. Видання Спілки художників України, 252053, Київ-53, вул. Артема 1—5. Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкнига», 252057, Київ-57, вул. Довженка, 3.

* Розміри творів подано у сантиметрах. Перше число означає висоту, друге — довжину, третє — ширину. Умовні скорочення: В — висота, Д — діаметр.

